

14 de Setembre: L'Exaltació de la Santa Creu

Text de l'Evangelí (Jn 3,13-17): En aquell temps, Jesús digué a Nicodem: «Ningú no ha pujat mai al cel, fora d'aquell qui n'ha baixat, el Fill de l'home. I així com Moisès va enlairar la serp en el desert, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen tinguin en Ell vida eterna. Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'Ell».

«Perquè tots els qui creuen tinguin en Ell vida Eterna»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí és una profecia, és a dir, un esguard en l'espill de la realitat que ens endinsa en la seva veritat més enllà del que ens diuen els nostres sentits: la Creu, la Santa Creu de Jesucrist és el Tron del Salvador. Per això, Jesús afirma que «el Fill de l'home ha de ser enlairat» (Jn 3,14).

Prou sabem que la creu era el suplici més atroç i vergonyós del seu temps. Exaltar la Santa Creu no deixaria de ser un cinisme si no fos perquè allà hi penja el Crucificat. La creu, sense el Redemptor, és pur cinisme; amb el Fill de l'Home és el nou arbre de la Saviesa. Jesucrist «en oferir-se lliurement a la passió» de la Creu ha obert el sentit i el destí del nostre viure: pujar amb Ell a la Santa Creu per obrir els braços i el cor al Do de Déu, en un intercanvi admirable. També aquí ens cal escoltar la veu del Pare, des del cel estant: «Tu ets el meu Fill (...), en tu m'he complagut» (Mc 1,11). Trobar-nos crucificats amb Jesús i ressuscitar amb Ell: heus ací el perquè de tot plegat! Hi ha esperança, hi ha sentit, hi ha eternitat, hi ha vida! No estem bojós els cristians quan en la Vetlla Pasqual, de manera solemne, és a dir, en el Pregó pasqual, cantem lloança del pecat original: «Oh!, culpa sortosa, que ens has merescut tan gran Redemptor», que amb el seu dolor ha imprès “sentit” al dolor.

**«Mireu l'arbre de la creu, on penjà el Salvador del món: veniu i adoreu-lo»
(Liturgia del Divendres Sant). Si aconseguim superar l'escàndol i la follia de Crist crucificat no hi ha més que adorar-lo i agrair-li el seu Do. I cercar decididament la Santa Creu en la nostra vida, per omplir-nos de la certesa que, «per Ell, amb Ell i en Ell», la nostra donació serà transformada, en mans del Pare, per l'Esperit Sant, en vida eterna: «Vessada per vosaltres i per molts en remissió dels pecats».**